

Minä

Maija Väänänen

Ensiaskleet

Putkahdin tähän maailmaan Jyväskylässä tammikuun kymmenentenä päivänä vuonna 1977 – samana vuonna kuin Elvis kuoli. Yhden tähden oli kuoltava, koska uusi syntyi! ;-)

Äitimme Eilan hoidettua meidät kaikki neljä sisarusta (Heikki -75, Pekka -83, Päivi -84) onnellisti tähän maailmaan järvisuomessa kiidimme isämme Ilkan työn perässä ihmettelemään etelän ihmisiä Mellunkylään, Itä-Helsinkiin. Palokan ala-asteella, Jyväskylän maalaiskunnassa, päähäni survottu A-kirjain sai vahvistusta seuraavina 11 vuotena kontulalaisella aksentilla – ensin viitenä vuotena Kontulan ala-asteella ja sitten seuraavina kuutena vuotena Helsingin yhteislyseossa.

Kohti itsenäisyyttä

YO-lakin hankittuani vuonna 1996 lähdin

opiskelujeni perässä kokeilemaan omia siipiäni ensin Espooseen ja pari vuotta myöhemmin Ouluun. Oulussa ennätin vuoden päivät tallustella omia polkuja ennen kuin löysin kajjaanilaisen jarpan, Markun, rinnalleni kulkemaan. Saman katon alle muutimme keväällä 2000.

Nyt edessä on tienhaara, josta lähtee useita polkuja. Mahdollisuuksia on monia niin opiskelun kuin työelämän saralla. Tulevaisuus näyttää mihin elämän askeleet johdattavat...

Teekkarina Otaniemessä

Lukion jälkeen minun oli vaikea valita opiskeluala, koska olin kiinnostunut niin monista asioista. Laajan fysiikan ja matematiikan lukeneena päädyin syksyllä 1996 aloittamaan opiskeluni Otaniemessä, jossa opinnot keskittyivät lähinnä matematiikkaan, tuotantotalouteen ja tietotekniikkaan. Vaikka viihdyinkin Otaniemessä, niin sisälläni kipinöi kuitenkin edelleen monialaisempi tiedonhalu sekä jo pienenä herännyt kiinnostus opettamista kohtaan. Näin ollen innostuinkin valtavasti saadessani sattumalta tietää Oulun yliopistossa järjestettävästä teknologiapainotteisesta luokanopettajakoulutuksesta.

Poikkitieteellisyyttä Oulussa

Syksyllä 1998 aloitinkin opinnot Oulun yliopistossa. Teknologiapainotteiseen luokanopettajakoulu-

tukseen kuuluvien opintojen ohessa jatkoin Otaniemessä aloittamiani tietotekniikan opintojani Tietojenkäsittelytieteen laitoksella sekä lisäksi opiskelin sivuaineena koulutusteknologiaa ja tekstiilityötä. Elinikäisenä oppijana päätin vuonna 2001 hakea päätoimista opiskelupaikkaa **Tietojenkäsittelytieteen laitokselta**, jotta kasvatustieteen maisteriksi valmistutuanikin voisin tyydyttää tiedonjanoani. Seuraavan lukuvuoden keskityin kuitenkin lähinnä päättämään kasvatustieteen opintojani. Graduni tein tieto- ja viestintäteknikkaan pohjautuvien opetussovellusten kehittämiseen liittyen. Tarkemmin ottaen pyrin selvittämään, mitä piirteitä tulisi olla hyvällä, opettajan työtä tukevalla, eriyttävällä opetussovelluksella sekä arvioin Humap Oy:n Kids-oppimisympäristöä näiden ominaisuuksien pohjalta. Viimein marraskuussa 2002 sain graduni päätökseen ja Kasvatustieteen maisterin paperit tulen saamaan vuoden 2003 alussa. Aika näyttää tuleeko minusta vielä joskus tuplamaisteri...

Opettaminen, teknologiakasvatus ja TVT

Toivon tulevaisuudessa työskenteleväni tehtävissä, jotka liittyvät jotenkin opettamiseen ja kouluttamiseen sekä tieto- ja viestintätekniiikan (TVT) hyödyntämiseen opetuksessa. Myös teknologiakasvatukseen liittyvät työtehtävät kiinnostavat. Mahdollisia tulevia ammatinimikkeitä voisi olla esimerkiksi luokanopettaja, suunnittelija, kouluttaja, tai tutkija. Työtehtäväni voi tulevaisuudessa olla esimerkiksi lasten opet-

taminen, TVT:an liittyvä aikuiskouluttaminen tai oppimateriaalien ja opetussovellusten suunnittelemine, kehittäminen ja arviointi. Työpaikkani voi löytyä niin julkiselta kuin yksityiseltäkin sektorilta.

Työssä kehittyminen ja viihtyminen

Tulevien työtehtävien toivon olevan sellaisia, joissa pystyn kehittymään ja oppimaan uutta, mutta samalla tunnen myös hallitsevani työn tekemiseen vaadittavat perusasiat. Oleellista on, että viihdyn työssäni ja tunnen että minulla on jotain annettavaa työlleni.

Palkka ei ole tärkein kriteeri työtä valitessa, mutta toivon että työni arvostus näkyy sanallisen palautteen lisäksi myös tulevassa palkassani.

Sosiaalinen liikuskelu

Vapaa-aikana liikuskelen mielellään. Lempi liikuntamuotojani ovat salibandy, ultimate, sulkapallo, aerobik ja tanssiminen sekä lumilautailu. Myös pesäpallo nuoruuden harrastuksena kiinnostaa edelleen, mutta sen pelaaminen on jäänyt vähemmälle viime aikoina.

Urheilussa minulla ei ole mitään kunnianhimoisia suorituksellisia tavoitteita, vaan päätavoitteena on liikkua ja samalla tavata tuttuja. Juoruan ystäväni kanssa mielummin kävelylenkillä kuin tunkkaisessa baarissa. Välillä toki on rentouttavaa pyörähtää kaupungin yössä, mutta silloinkin mielummin menen paikkaan, jossa on mahdollista jammailla.

Opiskelu harrastuksena

Liikkunnan lisäksi harrastukseksi voi sanoa myös uusien asioiden opiskelemisen. Vapaa-ajallakin minut näet usein saa kiinni tietopainotteisia lehtiä ja kirjoja lukemasta sekä internetistä uutta tietoa etsimästä. Elinikäinen oppiminen sopii minulle!

Monenlainen puuhastelu

Kaikenlainen puuhastelu on myös mieluisaa hommaa. Viime aikoina perinteinen käsillä tekeminen on muuttunut "tietokoneavusteiseksi askarteluksi". Skanneri, Photoshop ja tulostin ovat olleet paljon apuna lahjoja ja kortteja tehdessä.